

ботата и заведиѣжъ са притекли да го заливатъ съ вода, щото на сила го стѣстили; той ся окопитва и, като го запитали какво му стапа, захваналъ да имъ приказва какво го е налетилъ единъ *талаежмъ*, който го възсѣдналъ и незнае какъ стигналъ до тукъ.

КОСТЕНУРКАТА (ЖАБА).

На едно село имаше нѣкой си богатъ човѣкъ, и веднѣжъ са случило моръ — чюмова година, когато сѣки бѣгалъ да са укріе нѣйдѣ отъ смъртъта. А единъ циганура, който имаше нѣколко голи циганчета, като нѣмаше кѣдѣ да отиде за да си искара хлѣба, и умираше отъ гладъ, измисли да направи една діаволщина. Той долувилъ една костена жаба, по която налява во щени свѣщи и вечеръ късно врѣме ѣж пусналъ въ двора на богатія селенинъ. Жабата пълзѣла по двора и кучетата ѣж лаяли, безъ да смѣятъ да са доближѣтъ; тѣ са впускали върху жабата, която сѣ спирала и пакъ са повръщали назадъ лайшкомъ, а тя трѣгвала излеко на прѣдъ. Най-сѣтнѣ кучетата ѣж заобиколяватъ, налякѣли наоколо и само лаяли.(*). А домакинѣтъ сѣдѣлъ на прозорецъ, глѣдалъ и чюдилъ са какво ли ще

(*) Като бѣхъ момче, азъ пасяхъ овцѣ и нѣй съ дружинната си ношувахме у единъ гѣстакъ, дѣто си имяхме кошарата на заветъ, да са подслоняваме въ зло врѣме, и овцѣтѣ ни да лѣжѣтъ на суша; тукъ си имяхме и колибката, на която полвината бѣше покрита съ слама, а другата полвина са покриваше отъ една зелена тиква, що бѣше изникнала отъ тора и коренитѣ ѣ бѣхъ повлѣкли по колибата. Като овчери, нѣй стоѣхме напѣтъ будни по цѣла нощъ да вардимъ стадото си отъ гадъ. Веднѣжъ, ни въ едно врѣме нощѣмъ, кучетата върло залаяхъ, а нѣй като сѣкахме, че е дошълъ нѣкой си вълкъ, ставаме на краки сѣскащицѣ на кучетата, и викахме, колкото си можемъ: хъ—бре!... дюх—ха а а!! Но кучетата не тичахъ на прѣдъ, а впили сѣ на едно мѣсто и сѣ тамъ лаятъ.